

"א"ל לית דין צריך בשש". ופירש"י בשש - עכוב כמו "בשש רכבו" (שופטים ה' כח'), ויש להעיר למה הביא מס' שופטים ולא מפ' כי תשא לב' א' "וירא העם כי בשש משה"? תשובה: ע' שבת פט' א'יא.

דף נא'

"עשרה דברים נאמרו בכוס של ברכה וכו' עיטור". לקיים ענין עיטור הכוס ע"י שש כוסות מסביב וכדאיתא במעשה רב (הל' נט"י וסעודה וברכהמ"ז אות פו'), האם צריך למלאות הכוסות ביין או לא? תשובה: י"א עם יין"ב.

נה'

הא דבחלום הכל הולך אחר הפתרון, האם נאמר גם כשהחולם פותר לעצמו כשיודע לפתור? תשובה: אולי"ג.

"חלמא דלא מפרשא כאיגרתא דלא מקריא", א"כ למה חיפשו אביי ורבא פתרונות אצל בר הדיא, הרי יכלו שלא לפתור ולא יקרה כלום? תשובה: רצו לדעת.

נח' א'

"כמה יגיעות יגע אדה"ר עד שמצא בגד ללבוש גזז ולבן ונפץ וטוה וארג" וכו' והוא מהתוספתא פ"ו ה"ב.

יא. היינו דשם דרש אל תקרי בושש אלא בא שש וכו'. יב. בפשטות הענין הוא דוקא ביין וכן משמע מכמה קדמונים ע' ס' המאורות במס' ברכות שכ' פי' כוסות מלאים יין וכ"כ בפירוש הרשב"ץ. ובתפארת שמואל על הרא"ש סוף פ' שלשה שאכלו כ' חידוש דיש קפידא דוקא לא להשים כוסות ריקים ע"ש. יג. אולם לשון הגמ' ביומא כח: "איהו חלים ואיהו מפשר"? משמע קצת דאינו יכול לפתור לעצמו, ואולי הכונה בד"כ. וע' בריטב"א תענית יב: ובתורה תמימה בראשית כו' ט' וברש"י ברכות נו'. ד"ה ולא היא, דמשמע דיכול לפתור לעצמו, וע"ע ס"ס משנת החלומות עמ' 116.